

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/145/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111215668
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3111215668.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v spore žalobcu F. G. T. P., F., štátneho občana SR, bytom S., zastúpeného Mgr. Tomášom Dohálom, advokátom, so sídlom Lúčna 491, Trenčianska Turná proti žalovanému Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, so sídlom Študentská 2, Trenčín, IČO 31 118 259, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa v celom rozsahu.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal určenia neplatnosti výpovede a náhrady mzdy. Uviedol, že dňa 01.06.1998 uzatvoril so žalovaným pracovnú zmluvu, ktorej predmetom bolo obsadenie funkčného miesta: vysokoškolský učiteľ - profesor v odbore Mechatronika, organizačne zaradené na Katedre mechatronických systémov Fakulty mechatroniky (ďalej len FM) Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne (ďalej len TnUAD). Dňa 08.02.2011 mu bola doručená výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. b/ ZP datovaná dňom 07.02.2011 z dôvodu nadbytočnosti. Žalovaný nadbytočnosť vo výpovedi odôvodnil tak, že na základe rozhodnutia rektora č. X/XXXX zo dňa 19.01.2011 o znížení stavu zamestnancov žalovaného sa dňom 30.04.2011 ruší funkčné miesto vysokoškolský učiteľ - profesor v odbore Mechatronika, organizačne zaradené na Katedre mechatronických systémov FM TnUAD. Výpoveď bola odôvodnená aj tým, že k zníženiu počtu zamestnancov na FM dochádza v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a následnému poklesu počtu študentov FM a v dôsledku uvedenej organizačnej zmeny sa stal nadbytočným. Vo výpovedi žalovaný uviedol, že ho nemá možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a ani nemá pre neho inú vhodnú prácu. Výpoveď považoval za neplatnú. Dôvod neplatnosti videl v nedostatku právomoci rektora na podpísanie výpovede, nakoľko rektor žalovaného nemá žiadnu právomoc výpoveď podpísať. Výpoveď z pracovného pomeru mohol podpísať iba dekan FM. Domnieval sa, že rektor si uzurpoval právomoc podpísať výpoveď na základe zavedenia tzv. krízového manažmentu na FM, čo považoval za nezákonné. Zavedením krízového manažmentu na FM rektor porušil článok 10 odsek 5 vtedy platného Štatútu TnUAD, keďže na FM nedošlo k porušeniu rozpočtových pravidiel a na zavedenie takéhoto kroku nebol žiadny dôvod. Rektor univerzity porušil článok 10 odsek 5 štatútu platného od 26.01.2011, keď aplikoval mimoriadne opatrenia na FM aj pri absencii akéhokoľvek porušenia rozpočtových pravidiel a zavedenie mimoriadnych opatrení po 26.01.2011 neprejednal v

kolégium rektora, ani v správnej rade univerzity. Tzv. "krízový" manažment na FM bol rektorom univerzity vyhlásený dňom 16.12.2010. Akademický senát FM konštatoval, že na základe schválenej výročnej správy o hospodárení FM za rok 2010 a na základe stavu hospodárenia predkladaného na kolégium rektora fakulta vykazuje prebytok v hospodárení. Zavedenie mimoriadneho opatrenia - krízového manažmentu považoval za opatrenie, ktoré je v priamom rozpore s platným štatútom TnUAD. Podľa dodatku k štatútu č. 1 účinného od 26.01.2011, v prípade závažného porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má rektor právo po prerokovaní v kolégium rektora a v správnej rade univerzity zaviesť na danej súčasti mimoriadne opatrenia. Počas rokov 2010 a 2011 nedošlo na FM k porušeniu rozpočtových pravidiel, táto hospodárila s prebytkom. Od účinnosti dodatku č. 1 rektor neprerokoval zavedenie mimoriadnych opatrení na kolégium rektora, ani v správnej rade univerzity. V rozhodnutí rektora ohľadom zrušenia miest č. X/XX/XXXX nie je možné jednoznačne identifikovať, že sa jedná aj o miesto ním obsadené. Z listu hlavného kontrolóra zo dňa 19.04.2011 vyplýva, že zavedenie tzv. krízového manažmentu je v rozpore s ustanoveniami platného štatútu TnUAD. Rektor univerzity bol na svoje nelegitímne kroky opakovane upozorňovaný a napriek tomu nezjednal vo veci nápravu. Žalovaný sa vo výpovedi odvoláva na organizačné zmeny, ktoré boli vykonané na základe rozhodnutia rektora č. X/XXXX zo dňa 19.01.2011. Mal za to, že rektor TnUAD nemá žiadnu právomoc vykonávať organizačné zmeny na FM. Vnútoraná organizácia fakulty, určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v rozsahu určenom v štatúte verejnej vysokej školy patria medzi zákonom garantovaný rozsah samosprávnej pôsobnosti a práv fakulty podľa § 23 bod 2, písm. a) a e) zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách. Podľa čl. 1 bod 8 štatútu TnUAD štruktúra a počet pracovných miest sa určuje v súlade s potrebami plnenia úloh v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu a zabezpečovania administratívneho a hospodárskeho chodu univerzity a jej súčastí. Štruktúru a počet pracovných miest všetkých súčastí univerzity okrem fakúlt určuje rektor. Štruktúru a počet pracovných miest fakúlt určuje dekan fakulty podľa čl. 29 tohto štatútu. Podľa čl. 29 bod 2 písm. e) štatútu do samosprávnej pôsobnosti fakulty ďalej patrí určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov zaradených na fakulte v súlade s potrebami plnenia úloh v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu a zabezpečovania administratívneho a hospodárskeho chodu fakulty a v závislosti od pridelených finančných prostriedkov fakulte pre jednotlivé rozpočtové obdobia; o náraste počtu pracovných miest vyššom ako 5 % oproti schválenej štruktúre rozhoduje rektor v súlade s dlhodobým zámerom. Podľa čl. 27, bod. 1 štatútu FM počet a organizačnú štruktúru pracovných miest na FM schvaľuje na návrh dekana Akademický senát FM. V zmysle § 28 zákona o vysokých školách dekan zodpovedá rektorovi za svoju činnosť vo veciach, v ktorých koná v mene vysokej školy. Za vnútornú organizáciu fakulty, určovanie počtu a štruktúry pracovných miest zamestnancov dekan nezodpovedá rektorovi, ale Akademickému senátu FM. V súlade s § 23 zákona o vysokých školách počet a štruktúra pracovných miest ako súčasť organizačného poriadku fakulty, podlieha schváleniu v Akademickom senáte fakulty a bez tohto súhlasu ju nie je možné meniť rozhodnutím dekana, ani rektora. Schváleniu v akademickom senáte fakulty, resp. v akademickom senáte verejnej vysokej školy podľa § 23 ods. 5 zákona o vysokých školách podliehajú všetky vnútorné predpisy fakulty (okrem rokovacieho poriadku vedeckej rady fakulty). Z toho vyplýva, že zo svojvoľe rektora nie je možné bez súhlasu Akademického senátu zmeniť, ani inak upraviť žiadny vnútorný predpis fakulty. Obmedziť pôsobnosť Akademického senátu FM v zmysle § 104 zákona o vysokých školách môže iba minister po vyjadrení orgánov reprezentácie vysokých škôl, t.j. Rady vysokých škôl, Študentskej rady vysokých škôl, Slovenskej rektorskej konferencie, a to so súhlasom najmenej dvoch z nich. Žalovaný mu neponúkol v zmysle § 63 ods. 2 ZP pre neho vhodnú prácu v mieste výkonu práce, aj keď takýmito pracovnými miestami disponoval, keďže na FM boli ku dňu 31.05.2011 voľné pracovné miesta, a to tri funkčné miesta profesorov v odbore Mechatronika a osem funkčných miest docentov v odbore Mechatronika. Mal za to, že vzhľadom na svoju kvalifikáciu spĺňal všetky kvalifikačné predpoklady na obsadenie týchto pracovných miest. V priebehu výpovednej doby žalovaný vyhlásil výberové konania na obsadenie miest minimálne šiestich profesorov, pričom spĺňal všetky kvalifikačné predpoklady na obsadenie minimálne dvoch z dotknutých šiestich miest profesorov. Dekani fakúlt vypísali výberové konania na obsadenie minimálne piatich miest docentov, z ktorých v minimálne dvoch prípadoch spĺňal kvalifikačné požiadavky. Žalovaný výpoved' odôvodňoval aj tým, že k zníženiu počtu zamestnancov na FM dochádza v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a následnému poklesu počtu študentov FM. Formálne bol zaradený na katedru, ktorá má v názve slovo "mechatronika", ale jeho pracovný výkon bol odovzdávaný v prospech študijného programu Manažérstvo kvality produkcie, ktorý sa uskutočňuje na fakulte doteraz. V letnom semestri školského roku 2010/2011 si plnil úlohy v oblasti kontaktnej pedagogiky, kde prednášal predmet Bezpečnosť technických systémov, v ktorom vyučoval v treťom ročníku 85 študentov dennej formy štúdia a 58 študentov externej formy štúdia a predmet Vlastnosti materiálov a ich skúšanie, v ktorom

vyučoval v prvom ročníku 34 študentov dennej formy štúdia a v druhom ročníku 31 študentov externej formy štúdia. Jeho priemerný týždenný úväzok v kontaktnej pedagogickej výučbe bol 5,54 hodiny, pričom štandard pre profesora vykonávajúceho funkciu prodekana sú 4 hodiny. Realizoval skúšanie 208 študentov z uvedených dvoch predmetov, viedol bakalárske práce a semestrálne práce, bol hlavným vedúcim projektu S s celoslovenskou pôsobnosťou, pripravoval medzinárodnú prestížnu konferenciu Mechatronika 2011 a plnil aj úlohy prodekana fakulty. Dňa 01.06.2011 sa dostavil na pracovisko, kde mu žalovaný oznámil, že trvá na výpovedi. Listom zo dňa 01.06.2011 sa domáhal, aby mu žalovaný začal pridelať prácu podľa pracovnej zmluvy. Podaním zo dňa 01.08.2011 doplnil podanú žalobu tak, že žiadal, aby súd žalovaného zaviazal vyplatiť mu náhradu mzdy 1 400,- € mesačne od 01.06.2011 do rozhodnutia súdu o skončení pracovného pomeru.

2. Vo vyjadrení dňa 14.03.2013 žalovaný uviedol, že rektor bol oprávnený v mene zamestnávateľa platne uskutočniť právny úkon, ktorým je výpoveď z pracovného pomeru. Rektor postupoval v súlade s opatreniami vyplývajúcimi zo zavedenia krízového manažmentu - mimoriadnych opatrení na FM. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len "Ministerstvo") podľa § 83 ods. 9 zákona o vysokých školách rozhodnutím č. CD-XXXX-XXXXXX/XXXXX-X:XXX zo dňa 30.10.2009 pozastavilo FM právo udeľovať absolventom študijného programu Mechatronika a študijného programu Manažérstvo kvality produkcie akademické tituly. Ministerstvo rozhodnutím č. XXXX-XXXXX-XX. zo dňa 06.08.2010 s účinnosťou od 10.09.2010 odňalo FM právo udeľovať absolventom študijného programu mechatronika akademické tituly a súčasne zamietlo žiadosť FM o akreditáciu študijného programu Inteligentné elektromechanické systémy. V dôsledku týchto rozhodnutí došlo k poklesu počtu študentov FM z 1159 (stav k 31.10.2009) na 438 (stav k 31.10.2010) t.j. o 721 študentov. Podľa § 10 ods. 1 zákona o vysokých školách, rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok; rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak zákon neustanovuje inak. Podľa § 23 ods. 1 písm. d) zákona o vysokých školách orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto zákonom právo v mene verejnej vysokej školy rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti vysokej školy: uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov v rozsahu a za podmienok určených v štatúte verejnej vysokej školy. Podľa čl. 29 ods. 1 písm. d) Štatútu orgány akademickej samosprávy fakulty majú v súlade s týmto štatútom právo v mene univerzity rozhodovať alebo konať v týchto veciach patriacich do samosprávnej pôsobnosti univerzity, uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte. Podľa čl. 16 ods. 5 písm. c) a d) štatútu dekan zodpovedá rektorovi za: hospodárenie fakulty v rámci rozpočtových limitov fakulty v súlade s jej schváleným rozpočtom, ktorý tvoria dotačné a mimodotačné výnosy fakulty, hospodárne využívanie zvereného majetku, zdrojov a kapacít univerzity v prospech univerzity, hlavne v mimodotačných aktivitách fakulty. Podľa čl. 10 ods. 5 štatútu, rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo zaviesť mimoriadne opatrenia (krízový manažment). Podľa § 10 ods. 1 veta druhá zákona o vysokých školách, rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak tento zákon neustanovuje inak. V dôsledku uvedených skutočností rektor univerzity prikázal príkazom rektora č. X/XXXX zo dňa 14.09.2010 v bode 12 dekanovi FM v organizačno - personálnej oblasti okrem iného pracovno-právne riešiť nadbytočných zamestnancov FM, vykonať organizačné a personálne opatrenia tak, aby bola zachovaná katedra metrológie a manažérstva kvality, ktorá zabezpečuje študijný program manažérstvo kvality produkcie, podľa personálneho návrhu garanta študijného programu prof. Ing. O. N., F. s tým, že na zabezpečenie administratívneho chodu FM ponechá pracovné miesta dekana fakulty, prodekana pre výchovu a vzdelávanie, tajomníka fakulty, sekretárku dekana, študijnú referentku referátu akademických činností fakulty v termíne do 16.09.2010 a aby dekan vopred konzultoval všetky organizačné, personálne a ekonomické úkony na vykonanie tohto príkazu s rektorom a realizoval ich až po jeho súhlase. Na uvedený príkaz reagoval dekan fakulty zaslaním správy zo dňa 08.12.2010 č. X-FM/D-XXX/XXXX, v ktorej rektora okrem iného informoval, že odhaduje deficit FM v roku 2011 v sume 52 112,94 €. Z uvedenej správy jednoznačne vyplýva, že situáciu na fakulte dekan fakulty neriešil tak, aby sa eliminovali negatívne dopady na jej hospodárenie a priznal, že v nasledujúcom roku očakával hospodárenie s deficitom, a to napriek tomu, že v zmysle článku 16 ods. 5 písm. c) štatútu dekan fakulty zodpovedal rektorovi za hospodárenie fakulty v rámci rozpočtových limitov fakulty v súlade s jej schváleným rozpočtom. Rektor TnUAD po prerokovaní v kolégiu rektora dňa 15.12.2010 oznámil listom č. XXXX/R/XXXX dekanovi FM zavedenie krízového manažmentu a s tým spojené prevzatie rozhodovacích právomocí v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti

s účinnosťou od 16.12.2010. Štatút nešpecifikoval konkrétne opatrenia, ktoré bol rektor oprávnený v rámci krízového manažmentu zaviesť. Uvedená situácia si zo strany rektora vyžadovala ním zvolený postup z dôvodu, že dekan fakulty v tomto smere nepodnikol účinné kroky. V dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a s tým súvisiacim poklesom počtu študentov na FM, ako aj z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 kvalita produkcie v súlade s jeho schváleným personálnym zabezpečením rektor rozhodnutím č. X/XXXX zo dňa 19.01.2011 znížil stav zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a zrušil funkčné miesta na FM. Na základe uvedeného rektor pristúpil k rozviazaniu pracovného pomeru so žalobcom.

3. Na pojednávaní dňa 09.05.2012 žalobca uviedol, že minimálne desaťkrát ročne sa priebežne kontroluje stav hospodárenie jednotlivých fakúlt jednak na úrovni fakúlt a jednak na úrovni univerzity. O tejto priebežnej kontrole sa vyhotovujú zápisy kolégia rektora o kontrole hospodárenia. Jednotlivé fakulty nemajú právnu subjektivitu, tú má len univerzita. Jednotlivé fakulty majú pridelené finančné prostriedky, s ktorými hospodária. Príjem rozpočtu univerzity je tvorený dotáciami zo štátneho rozpočtu a platbami od študentov. Hospodárenie s predmetnými finančnými prostriedkami podlieha prísnej kontrole predovšetkým na úrovni univerzity. Príjmy z rozpočtu univerzity sú prerozdelené pre jednotlivé fakulty. Okrem uvedených príjmov predstavujú príjmy rozpočtu univerzity mimorozpočtové prostriedky (výnosy z podnikateľskej činnosti). Nevedel presne uviesť, ku ktorému dňu mu skončil pracovný pomer u žalovaného. Z predloženej prezenčnej listiny vyplýva, že dňa 01.06.2011 bol prítomný na pracovisku u žalovaného a zároveň sa zúčastnil Medzinárodnej konferencie mechatroniky v S. S., ktorá sa konala 01. - 03.06.2011, ktorej je predsedom. Od 01.06.2011 bol zamestnaný ako vedecký pracovník na plný úväzok na C.. Následne sa zúčastnil výberového konania na funkciu profesora na uvedenej škole, túto doposiaľ aj riadne vykonáva. Trval na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával. U žalovaného nedošlo k porušeniu rozpočtových pravidiel, preto neexistoval zákonný dôvod na vyhlásenie krízového manažmentu. Vnútorň vykonávací predpis, ktorý vyžaduje schválenie a zaregistrovanie štatútu TnUAD a ktorý musí byť schválený akademickým senátom univerzity, v tom čase neexistoval. V tom čase ale existoval štatút FM, na ktorého článok 27 poukazyval. Organizačná štruktúra pracovných miest je súčasťou organizačného poriadku FM. Dekan FM si nemôže osvojiť kompetencie akademického senátu. Správny postup rektora mal byť taký, že mal požiadať akademický senát o zrušenie pracovných miest profesorov, resp. zmenu organizačného poriadku a následne po schválenej zmene mu mohol dať výpoveď.

4. V podaní zo dňa 11.10.2012 žalovaný uviedol, že oprávnenie rektora rozhodnúť o organizačnej zmene na fakulte, ako aj oprávnenie podať výpoveď zamestnancovi zaradenému na fakulte odvodzoval z § 2 ods. 3 zákona o vysokých školách, pričom tento zákon, ani zákon o výkone práce vo verejnom záujme neriešia problematiku skončenia pracovného pomeru, ktorú preto treba skúmať podľa Zákonníka práce. Podľa § 9 ods. 1 ZP v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi. Podľa § 10 odseku 1 zákona o vysokých školách, rektor je štatutárnym orgánom verejnej vysokej školy, riadi ju, koná v jej mene a zastupuje ju navonok; rektor za svoju činnosť zodpovedá akademickému senátu verejnej vysokej školy, ak zákon neustanovuje inak. Rektor verejnej vysokej školy bol oprávnený rozhodnúť o organizačných zmenách na fakulte, ako aj podpísať a podať výpoveď žalobcovi. Oprávnenie rektora ako štatutárneho orgánu verejnej vysokej školy konať v jej mene v pracovnoprávných vzťahoch nemožno obmedziť napr. vnútorným predpisom. Mal za to, že nie je dôvod, aby sa súd zaoberal otázkou, či bolo zavedenie krízového manažmentu dôvodné alebo nie. Napriek tomu už vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2012 podrobne opísal dôvody, ktoré viedli k prijatiu predmetného rozhodnutia, aby sa eliminovali negatívne dopady na hospodárenie a boli dodržané zákonné povinnosti pri hospodárení s verejnými prostriedkami. V zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, porušenie finančnej disciplíny je neehospodárne, neefektívne a neúčinné vynakladanie verejných prostriedkov. Hoci zákon o vysokých školách zakladá oprávnenie dekana fakulty rozhodovať a konať v pracovnoprávných vzťahoch v rozsahu a za podmienok určených v štatúte verejnej vysokej školy, nemožno z toho vyvodzovať názor, že rektor verejnej vysokej školy toto oprávnenie nemá. Samosprávnou pôsobnosť fakulty možno v situáciách predvídaných v štatúte verejnej vysokej školy obmedziť tak, ako

tomu bolo v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení (krízového manažmentu). Právomoc rektora univerzity zaviesť mimoriadne opatrenia vyplývala z článku 10 Štatútu TnUAD účinného od 13.03.2009, podľa ktorého rektor má právo zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment) v prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí univerzity. Dodatok č. 1 k Štatútu TnUAD účinný od 26.01.2011, ktorý bol schválený Akademickým senátom verejnej vysokej školy a registrovaný ministerstvom rozhodnutím č. XXXX-XXXXX/XXXXX:X zo dňa 21.12.2010 v súlade s § 15 ods. 3 a § 103 zákona o vysokých školách doplnil čl. 29 ods. 1 písm. d) Štatútu TnUAD tak, že v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení prechádzajú kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch v plnom rozsahu na rektora. Rozhodnutie rektora zo dňa 19.01.2011 o zrušení funkčných miest na FM považoval za dostatočne určité z dôvodu, že v prílohe č. 1 k tomuto rozhodnutiu je definované, že sa rušia tri funkčné miesta - profesor v odbore mechatronika, pracovisko FM - KMS (katedra mechatronických systémov). Ku dňu podania výpovede nemal pre žalobcu žiadnu prácu, čo preukazujú vyjadrenia dekanov jednotlivých fakúlt. K vyhláseným výberovým konaniam uviedol, že tieto boli vyhlásené až po tom, ako bola žalobcovi daná výpoveď a žalobca nespĺňal kvalifikačné predpoklady ani v jednom z nich s odkazom na požiadavku dosiahnutia vzdelania v príslušnom odbore, nakoľko žalobca bol v roku 2008 menovaný profesorom v odbore vojenská technika - elektrotechnická. Výpoveď daná žalobcovi bola vopred riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov, o čom svedčí zápisnica z rokovania výboru Základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri TnUAD zo dňa 26.01.2011. V predmetnej zápisnici sa konštatuje, že na základe spoločných rokovaní s vedením TnUAD výbor rešpektuje obsah žiadosti o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien, súhlasí s ním a o tejto skutočnosti prijal uznesenie. Odborový orgán mal vedomosť o organizačnej zmene, aj o tom, že v dôsledku nej sa žalobca stal nadbytočným a že s ním bude rozviazaný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP.

5. Na pojednávaní dňa 17.10.2012 žalovaný uviedol, že skončenie pracovného pomeru so žalobcom a s inými zamestnancami bolo riadne prerokované odborovou organizáciou. Za zamestnávateľa sa tohto rokovania zúčastnil T. G. T. S. na základe poverenia rektora. T. G. S. bol na základe písomného príkazu rektora poverený vykonať opatrenia súvisiace s FM v oblasti pracovnoprávnej, a to po odňatí práv prideľovať tituly FM, s čím bol spojený úbytok študentov a pokles potreby práce zamestnávateľa. Porušenie rozpočtových pravidiel bolo dôvodom pre vyhlásenie krízového manažmentu dekana FM. Ten na základe príkazu rektora č. X mal predložiť zoznam zamestnancov, ktorí sa na základe odňatia práv udeľovať tituly FM stali nadbytočnými. Dekan FM predložil dve mená zamestnancov, ktorým končil pracovný pomer v 11/2010. Z uvedeného dôvodu boli na FM na mzdy zamestnancov nevhodne vynakladané finančné prostriedky štátneho rozpočtu. Bolo zistené, že nadbytočných je na FM viac pedagógov, niektorí boli zaradení na Fakulte špeciálnej techniky a na Fakulte sociálno-ekonomických vzťahov. Žalobca nemohol byť preradený na inú fakultu, pretože nebolo pre neho voľné vhodné miesto a ostatní preradení zamestnanci spĺňali kvalifikačné predpoklady na ich preradenie. Takýmto spôsobom bol preradený napr. prof. I., Ing. P. U., Ing. U. X.. Po skončení pracovného pomeru so žalobcom na FM nezostal žiaden učiteľ vo funkcii profesor v odbore mechatronika. Pre žalobcu sa snažil zabezpečiť inú vhodnú prácu, avšak vzhľadom na jeho vzdelanie mu nemohlo byť ponúknuté iné pracovné miesto. Pri skončení pracovného pomeru si vyberal osoby, s ktorými skončil pracovný pomer po posúdení v komplexnom hodnotení osobností a dosiahnutých výsledkov. Toto rozhodnutie je výhradne na zamestnávateľovi. Uviedol, že oprávnenie rektora rozhodnúť o organizačnej zmene vyplýva z § 10 ods. 1 zákona o vysokých školách. Finančná disciplína FM bola porušená tým, že dekanom FM bol porušený príkaz č. X rektora z dôvodu, že dekan na FM zamestnával zamestnancov ako učiteľov, ktorí nemali koho vyučovať, nakoľko došlo k zásadnému poklesu študentov a k zníženiu potreby práce. Takýmto spôsobom došlo k neefektívnemu vynakladaniu finančných prostriedkov. Dekan nevykonal žiadnu nápravu v tomto smere, aby došlo k zefektívneniu práce a k vynakladaniu mzdových prostriedkov. Oprávnenie rektora zaviesť krízový manažment vyplýva z čl. 10 ods. 5 účinného zo dňa 13.03.2009. Dodatok č. 1 nadobudol účinnosť dňa 26.01.2011, teda až po zavedení krízového manažmentu. Vyhlásenie krízového manažmentu bolo prerokované kolégiom rektora dňa 15.12.2010.

6. V podaní zo dňa 31.01.2013 žalovaný uviedol, že napriek tomu, že na prezenčnej listine z rokovania ZOOZ pri TnUAD zo dňa 26.01.2011 chýba podpis zástupcu zamestnávateľa, má za to, že priamo z textu zápisnice vyplýva, že došlo k riadnemu prerokovaniu výpovede žalobcu, čo na pojednávaní dňa 17.10.2012 potvrdil aj svedok doc. G. T. S.. Zavedenie krízového manažmentu na FM bolo odôvodnené tým, že dekan fakulty okrem toho, že informoval rektora o odhadovanom deficite v roku 2011 v sume 52 112,94 €, tiež si ako dekan fakulty neplnil povinnosti vyplývajúce z príkazu rektora

č. X/XXXX zo dňa 14.09.2010. Zavedenie krízového manažmentu bolo oprávnené a potrebné, aby sa eliminovali negatívne dopady na hospodárenie a boli dodržané zákonné povinnosti pri hospodárení s verejnými prostriedkami. Kontrolná skupina MŠVVŠ SR preskúmala zavedenie mimoriadnych opatrení na FM a tento postup v protokole o výsledku kontroly MŠVVŠ SR zo dňa 17.02.2012 nehodnotila ako porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov príp. vnútorných predpisov TnUAD. Záznamy z vykonaných kontrol obsahujú závery o splnení opatrení, resp. odstránení zistených nedostatkov, a preto tvrdenia hlavnej kontrolórky sa javia ako nepresné, nepravdivé, resp. neobjektívne posudzujúce situáciu na univerzite.

7. Rozsudkom č. k. 26C/145/2011-486 zo dňa 29.05.2015 tunajší súd určil, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011 podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 08.02.2011, je neplatná. Žalobu v časti o zaplatenie náhrady mzdy vylúčil na samostatné konanie.

8. Proti citovanému rozsudku podal odvolanie žalovaný.

9. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/764/2015-555 zo dňa 26.04.2016 bol rozsudok Okresného súdu v napadnutej časti - výroku o určení, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011, ktorá bola doručená žalobcovi 08.02.2011, je neplatná, potvrdený.

10. Proti citovanému rozsudku podal žalovaný dovolanie.

11. Uznesením č. k. 8 Cdo 156/2016 zo dňa 25.09.2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/764/2015-555 zo dňa 26.04.2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že konanie je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu takej intenzity, ktorá odôvodňuje aplikáciu druhej vety stanoviska R 2/2016 a zakladá tak prípustnosť i dôvodnosť podaného dovolania v prejednávanej veci. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vykazuje nedostatok náležitostí odôvodnenia, keď odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal odvolacou argumentáciou žalovaného, ktorá mohla mať eventuálne zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. Žalovaný v odvolaní namietal, že ak jedným rozhodnutím žalovaného o organizačnej zmene z 19.01.2011 došlo k zrušeniu 17 funkčných miest na FM žalovaného a ak všetky tieto výpovede boli spolu prerokované odborovou organizáciou 26.01.2011, tak je vylúčené, aby v jednom prípade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu platil právny názor, že rektor žalovaného bol oprávnený rozhodnúť o organizačnej zmene a výpovede boli riadne prerokované odborovou organizáciou a v prípade iného zamestnanca, ktorého funkčné miesto bolo zrušené rovnakým spôsobom, v rovnaký deň, z rovnakého dôvodu a rovnako bola jeho výpoveď prerokovaná odborovou organizáciou v ten istý deň, platil iný právny názor. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval na iné rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v obdobných veciach (právoplatne skončené konania vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21C/124/2009 a 21C/142/2011). Osobitne poukázal na právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/142/2011-190 z 21.10.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4 Co 132/2014-243 z 23.04.2015. V uvedenej veci súdy rozhodli opačne, t. j. súd prvej inštancie rozsudkom žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a náhradu mzdy voči žalovanému zamietol, pričom odvolací súd tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil. Iný senát toho istého odvolacieho súdu mal v uvedenej veci (obdobnej ako prejednávaná vec) za to, že rektor žalovaného bol oprávnený konať v pracovnoprávných vzťahoch, t. j. bol oprávnený dať zamestnancom výpoveď z pracovného pomeru a taktiež mal odvolací súd za preukázané, že výpoveď z pracovného pomeru bola riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov. V tomto obdobnom spore odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v čase dania výpovede inej zamestnankyni v zmysle čl. 29 ods. 1 písm. d) štatútu žalovaného účinného od 26.01.2011, bol rektor žalovaného oprávnenou osobou dať výpoveď zamestnankyni, nakoľko v tomto čase bola kompetencia dekana vykonávať právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch u zamestnancov verejnej vysokej školy zaradených na fakulte obmedzené v zmysle podmienok, ktoré určil štatút žalovaného. Vo vzťahu k otázke riadneho prerokovania výpovede z pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov mal odvolací súd v tomto prípade za to, že 26.01.2011 zasadala odborová organizácia zriadená u žalovaného, ktorej predmetom bolo prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien realizovaných u žalovaného. V prejednávanej veci dospel súd k úplne odlišným záverom a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd v napadnutom

rozhodnutí naopak uviedol, že v rozhodujúcej dobe boli právomoci rektora a dekana jednotlivých fakúlt upravené v štatúte žalovaného v čl. 10 odsek. 12 a v čl. 21 ods. 10 štatútu FM žalovaného, pričom dekanovi fakulty patrili oprávnenia rozhodovať o pracovnoprávných vzťahoch so zamestnancami zaradenými na fakulte. Štatút žalovaného účinný v čase vyhlásenia krízového manažmentu neupravoval, a teda neumožňoval prechod oprávnení dekana fakulty na rektora žalovaného v pracovnoprávných vzťahoch, teda aj uskutočňovať právne úkony vo vzťahu k zamestnancom fakulty, akým je aj výpoveď z pracovného pomeru. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalovaného týkajúcej sa obdobného, už právoplatne skončeného sporu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21C/142/2011 a nezaoberal sa ani obsahom odôvodnení právoplatných rozhodnutí vydaných v tomto konaní. Otázka právomoci rektora žalovaného ukončiť pracovný pomer so zamestnancami žalovaného výpoveďou, ako aj otázka, či výpoveď z pracovného pomeru bola riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov boli pre posúdenie veci podstatné. Z tohto dôvodu bolo v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nevyhnutné logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysporiadať sa s odvolacou argumentáciou žalovaného, v ktorej poukazoval na iné právoplatne skončené konania v obdobných veciach (predovšetkým na konanie vedené pod sp. zn. 21C/142/2011). Bez prechádzajúceho zhodnotenia uvedených skutočností sú skutkové a právne závery odvolacieho súdu v prejednávanej veci zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nespĺňa požiadavky zákonného odôvodnenia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p..

12. Uznesením č. k. 6Co/611/2013-637 zo dňa 28.02.2018 krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu pre jeho nepreskúmateľnosť a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu (napr. R 111/1998) považovaná za procesnú vadu, tzv. inú vadu konania (§ 205 ods. 1 písm. b/ OSP). Podľa § 157 ods. 2 OSP účinného do 30.06.2016, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS/115/03, či sp. zn. III. ÚS/60/04). Súd je pritom povinný dôkladne zdôvodniť odklon od svojho predchádzajúceho rozhodnutia v obdobnej veci, od ustálenej či publikovanej judikatúry, rozhodnutí vyšších súdov alebo od názorov právnej vedy, najmä ak nimi argumentujú strany. Súd je tiež povinný vyrovnáť sa s argumentmi strán, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci, teda uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Ak súd odmietne argument strany, musí ho v odôvodnení rozhodnutia vyvrátiť alebo aspoň spochybníť. Iba samotné konštatovanie, že argument je irelevantný, bez bližšieho zdôvodnenia, prečo si to súd myslí, je neprípustným a svojvoľným spôsobom vyrovnania sa s argumentom. Žalobou sa žalobca domáha určenia, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011, ktorá mu bola doručená dňa 08.02.2011, je neplatná a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu náhrady mzdy. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že určil, že výpoveď žalovaného z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011, je neplatná a návrh v časti o zaplatenie náhrady mzdy vylúčil na samostatné konanie. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný už podaním, doručeným súdu dňa 31.10.2013, namietal, že Okresný súd Trenčín v skutkovo rovnakej právnej veci, vedenej pod sp. zn. 21C/142/2011, žalobu zamietol, pričom vyslovil záver, že rektor bol v čase dania výpovede oprávnený konať v pracovnoprávných vzťahoch. Dňa 19.05.2015 do spisu žalovaný doložil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/142/2011-190 zo dňa 21.10.2013 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/132/2014-243 zo dňa 23.04.2015. Predmetom uvedených rozhodnutí bola žaloba zamestnankyne

žalovaného (učiteľ vysokej školy, výskumný pracovník na FM) o určenie, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 07.02.2011, ktorú jej dal žalovaný, je neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť jej náhradu mzdy. Výpoveď zo dňa 07.02.2011 v danej veci bola žalobkyni daná pre nadbytočnosť s poukazom na to, že rozhodnutím rektora č. X/XXXX došlo k zníženiu stavu zamestnancov, v rámci ktorého bolo zrušené i pracovné miesto, na ktoré bola zaradená žalobkyňa. V uvedenej veci súd prvej inštancie i odvolací súd zhodne dospeli k záveru, že neobstojí námietka žalobkyne, že zavedenie mimoriadnych opatrení zo dňa 15.12.2010 a následné právne úkony v pracovnoprávnej oblasti voči zamestnancom zaradeným na FM uskutočnil rektor univerzity v rozpore s platným štatútom univerzity a bez opory v zákone, či vo vnútornom predpise žalovaného. Rozhodnutie rektora univerzity o organizačnej zmene nie je právnym úkonom, jedná sa len o skutočnosť, ktorá bola hmotnoprávnym predpokladom pre podanie výpovede žalobkyni z dôvodu nadbytočnosti a ktorá nespôsobila následky v pracovnoprávných vzťahoch účastníkov konania. Ani zavedenie mimoriadnych opatrení, ktoré vyplývalo pre rektora zo Štatútu univerzity účinného od 13.03.2009 (čl. 10 bod 5), nie je právnym úkonom, nakoľko ide o rozhodnutie vydané podľa zákona o vysokých školách a podľa štatútu žalovaného. Dodatok k Štatútu univerzity účinného od 26.01.2011 - bod 15, doplnil článok 29 ods. 1 písm. d) pôvodného Štatútu tak, že v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť univerzity podľa čl. 10 bod 5 prechádzajú kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch v plnom rozsahu na rektora. Znamená to, že v čase dania výpovede žalobkyni v zmysle čl. 29 ods. 1 písm. d) Štatútu univerzity účinného od 26.01.2011, bol rektor univerzity oprávnenou osobou dať výpoveď žalobkyni, nakoľko v tomto čase bola kompetencia dekana vykonávať právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch u zamestnancov verejnej vysokej školy zaradených na fakulte obmedzená v zmysle podmienok, ktoré určil Štatút univerzity. Ohľadne prerokovania výpovede odborovou organizáciou v danom prípade žalovaný pred súdom prvého stupňa produkoval listinné dôkazy na potvrdenie skutočnosti, že výpoveď bola prerokovaná s odborovou organizáciou. Z listinných dôkazov vyplynulo, že 26.01.2011 zasadala odborová organizácia zriadená u žalovaného, ktorej predmetom bolo prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien realizovaných na univerzite. Výbor uznesením zo dňa 26.01.2011 zobral na vedomie a schválil žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien realizovaných u žalovaného, keď z prílohy k žiadosti žalovaného o prerokovaní organizačných zmien vyplýva, o ktorých zamestnancov ide, ako aj spôsob skončenia pracovného pomeru (§ 63 ods. 1 písm. b/ ZP). Z uvedeného súdy vyvodili, že bola splnená i podmienka prerokovania výpovede z pracovného pomeru žalobkyne so zástupcami zamestnancov. Žalovaný v priebehu prvostupňového konania taktiež poukázal na závery prvostupňového i odvolacieho súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21C/124/2009, resp. 17Co/319/2013, ktoré sa týkali oprávnenia všeobecného súdu preskúmať rozhodnutie rektora vysokej školy o zavedení mimoriadnych opatrení, krízového manažmentu v konaní o neplatnosť výpovede z pracovnoprávneho pomeru. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v tejto veci uviedol, že vzhľadom na skutočnosti zistené v konaní nemohol aplikovať v danej veci právne závery uvedené v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/142/2011-190 zo dňa 21.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/132/2014-243 zo dňa 23.04.2015, na ktoré poukazoval žalovaný a z ktorých je zrejmé oprávnenie rektora univerzity vykonávať právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch u zamestnancov verejnej vysokej školy zaradených na fakulte a tiež, že žalovaný ako zamestnávateľ riadne prerokoval výpoveď z pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov. Argumentáciou žalovaného rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. k. 21C/124/2009-203 zo dňa 27.03.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/319/2013-247 zo dňa 23.10.2013, sa súd prvej inštancie nezaoberal. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie svojim postupom založil tzv. inú vadu konania, pre ktorú je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa nevysporiadal riadne s argumentáciou žalovaného ohľadne existencie rozhodnutia súdu vyššieho stupňa v skutkovo takmer totožnej veci, v ktorom súd vyššieho stupňa dospel k opačnému záveru, ako súd prvej inštancie v prejednávanej veci. Napokon i Najvyšší súd SR v uznesení č. k. 8Cdo/156/2016-625 zo dňa 25.09.2017 konštatoval, že je potrebné sa zaoberať dôsledne argumentáciou žalovaného, ktorá môže mať eventuálne zásadný význam pre rozhodnutie veci, konkrétne námietkou žalovaného, že ak jedným rozhodnutím žalovaného o organizačnej zmene zo dňa 19.01.2011 došlo k zrušeniu 17 funkčných miest na FM a ak všetky tieto výpovede boli spolu prerokované odborovou organizáciou dňa 26.01.2011, tak je vylúčené, aby v jednom prípade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu (rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/142/2011-190 zo dňa 21.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/132/2014-243 zo dňa 23.04.2015) platil právny názor, že rektor bol oprávnený rozhodnúť o organizačnej zmene a výpovede boli riadne prerokované odborovou organizáciou, a v prípade iného zamestnanca, ktorého

funkčné miesto bolo zrušené rovnakým spôsobom, v rovnaký deň, z rovnakého dôvodu a rovnako bola jeho výpoveď prerokovaná odborovou organizáciou v ten istý deň, platil iný právny názor. Žalovaný poukazoval v priebehu prvostupňového konania aj na iné rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v obdobných veciach, napríklad na právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 21C/124/2009-203 zo dňa 27.03.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/319/2013-247 zo dňa 23.10.2013, s ktorou argumentáciou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne právne posúdi, vysporiada sa komplexne s argumentáciou strán v konaní, vrátane námietky žalovaného ohľadne existencie rozhodnutí súdu vyššieho stupňa v skutkovo obdobnej veci, ktorá môže mať zásadný vplyv na rozhodnutie v tejto veci a vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 CSP.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov T. G., T. S., G. S. M., F., oboznámením žaloby, vrátane jej doplnenia, pracovných zmlúv, dohôd o zmene pracovnej zmluvy, skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 07.02.2011, žiadosti o zrušenie rozhodnutia zo dňa 01.06.2011, záznamu dochádzkovej knihy zo dňa 01.06.2011, oznámenia o zavedení mimoriadnych opatrení zo dňa 15.12.2010, rozhodnutia rektora č. X/XX/XXX zo dňa 19.01.2011, prílohy č. 1 k rozhodnutiu rektora - zoznam funkčných miest, ktoré sa rušia na FM, štatútu TnUAD účinného od 13.03.2009, dodatku č. 1 k štatútu TnUAD účinného od 26.01.2011, rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR č. XXXX-XXXXX/XXXXX:X-sekr. zo dňa 21.12.2010, upozornenia U.. Y. Q. zo dňa 19.04.2011, štatútu FM, oznamov o výberových konaniach, prílohy č. 5 k organizačnému poriadku FM zo dňa 11.09.2008, vyjadrení žalovaného, rozhodnutia č. XXXX-XXXXX-XX zo dňa 06.08.2010, príkazu rektora č. X/XXXX zo dňa 14.09.2010, vzoru činnosti vysokej školy po odňatí priznaných práv, záznamu o oboznámení zamestnancov útvaru s príkazom rektora č. X/XXXX zo dňa 14.09.2010, listu dekana FM adresovaného rektorovi zo dňa 08.12.2010, správy o plnení úloh v organizačno - personálnej oblasti na FM po odňatí práv zo dňa vrátane príloh, oznámenia o zavedení mimoriadnych opatrení zo dňa 15.12.2010, zápisníc z kolégia rektora, rozhodnutia rektora X/XXXX, organizačného poriadku FM zo dňa 10.04.2008, e-mailovej komunikácie, žiadosti o prerokovanie výpovedí zo dňa 21.01.2011, prílohy č. 1 k žiadosti o prerokovania organizačných zmien zo dňa 21.01.2011, zápisníc z rokovania ZOOZ, programov rokovaní výboru ZOOZ, uznesení z rokovaní výboru ZOOZ, oznámenia akadémie ozbrojených síl zo dňa 09.02.2011, oznámenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 14.01.2011, poverenia č. XX/R/XXXX zo dňa 10.01.2011, č. XXX/R/XXXX zo dňa 18.03.2010, prezenčnej listiny zo dňa 26.01.2011, protokolu o výsledku kontroly č. XXX/XXXX-XX zo dňa 17.02.2012, stanoviska žalovaného ku kontrolným zisteniam zo dňa 27.02.2012, dodatku k protokolu o výsledku kontroly č. XXX/XXXX-XX zo dňa 01.06.2012, oznámenia rektora zo dňa 27.04.2011, stanoviska rektora zo dňa 19.04.2011, prehľadu sťažností a podnetov v roku 2010, prehľadu kontrol vykonaných v roku 2010, poverení na vykonanie kontrol, záznamu o výsledku následnej finančnej kontroly zo dňa 25.02.2010, záznamov o kontrole, výročnej správy o hospodárení FM zo dňa 07.02.2011, listu dekana FM rektorovi zo dňa 16.02.2011, oznámenia F., oznámenia C., oznámenia J., zmluvy o nájme bytu, dodatku k zmluve o nájme bytu, mzdového výmeru zo dňa 29.06.2012, výročnej správy žalovaného za rok 2010, návrhu na odvolanie dekana FM zo dňa 26.10.2010, výročnej správy Fakulty sociálno-ekonomický vied J. O. v W. za rok 2010, pracovného poriadku, rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/142/2011-190 zo dňa 21.10.2013, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/132/2014-243 zo dňa 23.04.2015, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/347/2017-809 zo dňa 31.07.2018 a zistil tento skutkový stav veci:

14. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 01.06.1998 pracovnú zmluvu č. XX/XXXX, ktorá bola dojednaná na dobu určitú, a to do 10.04.2011 a pracovný čas zamestnanca bol 20,25 hodín týždenne. Miestom výkonu práce bol S., TnUAD. Žalobca mal dohodnutý druh práce - tvorivá špecializovaná a systémová práca zahrňujúca rozvíjanie poznania v študijnom odbore a objasňovanie vzťahov s ostatnými študijnými odbormi, tvorivá aplikácia výsledkov výskumu do pedagogickej a do vedeckej výchovy, vedenie prednášok a utváranie podmienok na interdisciplinárne formy práce, formovanie trendov a koncepcií v oblasti vedy a techniky, ktoré vykonáva učiteľ vysokej školy na funkčnom mieste profesor. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.07.2008 bol zmenený pracovný čas na 37,5 hodín týždenne a druh práce bol zmenený na profesor v odbore Mechatronika. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 28.08.2008 bol zmenený druh práce na vysokoškolský učiteľ vo funkcii profesor v odbore

Mechatronika, zaradeného na FM TnUAD. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 15.06.2010 bola zmenená doba, na ktorú bol pracovný pomer dohodnutý, a to do 09.04.2013.

15. Rozhodnutím ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR č. XXXX-XXXX-XX zo dňa 06.08.2010 bolo FM TnUAD odňaté právo udeľovať akademický titul doktor (PhD.) v študijnom odbore mechatronika.

16. Príkazom rektora č. X/XXXX zo dňa 14.09.2010 prikázal rektor dekanovi FM predložiť rektorovi návrh na zrušenie pracovných miest na FM, ktoré boli vytvorené na zabezpečenie výučby študijného programu mechatronika, predložiť rektorovi zoznam zamestnancov pre FM nadbytočných, tento predložiť dekanovi Fakulty špeciálnej techniky na výber zamestnancov potrebných pre zabezpečenie výučby a ostatným súčasťam TnUAD s cieľom splnenia povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 ZP.

17. Podaním zo dňa 08.12.2010 dekan FM predložil rektorovi TnUAD správu o plnení úloh v organizačno-personálnej oblasti k plneniu príkazu č. X/XXXX zo dňa 02.12.2010. V období od 01.01.2010 do 31.12.2010 bolo ukončených 28 pracovných pomerov, u 4 zamestnancov bol znížený pracovný úväzok a jeden zamestnanec čerpá neplatené voľno. Prijatými opatreniami sa znížil počet profesorov o 6. Uvedeným znížením počtu zamestnancov došlo k úspore mzdových prostriedkov v roku 2010 v sume 97 742,96 € a absolútny medziročný prínos zrealizovaných opatrení je 240 293,68 €. Zo správy vyplýva, že fakulta ukončí kalendárny rok 2010 s prebytkom 107 887,06 €. K 31.08.2011 po ukončení všetkých úloh súvisiacich so vzdelávacím procesom dôjde k ďalšiemu poklesu zamestnancov o 14, a teda celkový stav zamestnancov na FM bude 27. V správe dekan FM poukázal na položky v sume 108 656,- €, s ktorými počítal pri navýšení finančných prostriedkov. Odhadol, že v roku 2011 bude FM hospodáriť s odhadovaným deficitom v sume 52 112,94 €.

18. Zo zápisnice č. XX/KR/XXXX zo dňa 15.12.2010 kolégium rektora vzalo na vedomie informáciu rektora TnUAD o zavedení krízového režimu na FM s účinnosťou od 16.12.2010.

19. Listom zo dňa 15.12.2010 rektor oznámil dekanovi FM, že po prerokovaní v kolégiu rektora dňa 15.12.2010 zavádza s účinnosťou od 16.12.2010 v súlade s článkom 10 ods. 5 platného štatútu TnUAD mimoriadne opatrenie - krízový manažment ako dôsledok písomne oznámeného očakávaného deficitu hospodárenia v roku 2011 v sume 52 112,94 € na FM. Zavedením krízového manažmentu rektor prebral rozhodovanie právomoci v ekonomickej, organizačnej a personálnej oblasti dekana FM.

20. Poverením č. XX/R/XXXX rektor poveril doc. G. T. S., I., v súvislosti so zavedením krízového manažmentu na FM realizáciou úlohy č. 7 vyplývajúcej z príkazu rektora č. X/XXXX, t.j. predložiť rektorovi návrh na zrušenie pracovných miest na Fakulte manažmentu, ktoré boli vytvorené na zabezpečenie výučby študijného programu mechatronika.

21. Rozhodnutím rektora č. X/XX/XXXX zo dňa 19.01.2011 v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a s tým súvisiacim poklesom počtu študentov na FM, ako aj z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 kvalita produkcie v súlade s jeho schváleným personálnym zabezpečením znížil stav zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a zrušil sedemnášť funkčných miest na FM, z ktorých boli zrušené tri funkčné miesta profesora v odbore mechatronika na KMS (katedre mechatronických systémov).

22. Podaním zo dňa 21.01.2011 rektor požiadal ZOOZ pri TnUAD o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien.

23. Zo zápisnice z rokovania výboru ZO OZ pri TnUAD zo dňa 26.01.2011 vyplýva, že výbor prerokoval žiadosť rektora o prerokovanie výpovedí zamestnancov a konštatoval stanovisko, že vzhľadom k skutočnostiam uvedeným v predmetnej žiadosti, ako aj na základe spoločných rokovaní s vedením TnUAD a rokovaniami v Akademickom senáte TnUAD plne rešpektuje obsah uvedenej žiadosti rektora a súhlasí s ním. Výbor vzal na vedomie a schválil žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien.

24. Listom zo dňa 07.02.2011 žalovaný v zastúpení rektorom žalovaného skončil so žalobcom pracovný pomer výpoveďou pre nadbytočnosť podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP. Ako dôvod výpovede uviedol,

že na základe rozhodnutia rektora č. X/XXXX zo dňa 19.01.2011 o znížení stavu zamestnancov žalovaného sa dňom 30.04.2011 ruší funkčné miesto vysokoškolský učiteľ - profesor v odbore Mechatronika, organizačne zaradené na Katedre mechatronických systémov FM. Vo výpovedi žalovaný uviedol, že k zníženiu stavu zamestnancov na FM dochádza v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a následnému poklesu počtu študentov FM a v dôsledku uvedenej zmeny sa žalobca stal nadbytočným. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že nemá možnosť žalobcu ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a nemá ani inú vhodnú prácu. Podľa žalovaného bolo skončenie pracovného pomeru prerokované so ZO OZ pri TnUAD dňa 26.01.2011. Žalobca odmietol dňa 08.02.2011 výpoveď prevziať a s jej obsahom bol oboznámený za prítomnosti troch svedkov.

25. Listom zo dňa 16.02.2011 dekan FM oznámil rektorovi, že FM skončila rok 2010 s kladným finančným zostatkom 107 097,15 €, vyzval ho na zrušenie vyhláseného mimoriadneho opatrenia a všetkých krokov v súvislosti s ním vykonaných. Uplatnenie mimoriadnych opatrení považoval za nedôvodné a v rozpore s legislatívou.

26. Listom zo dňa 01.06.2011 žalobca prejavil vôľu naďalej u žalovaného pôsobiť vo funkcii profesora v odbore mechatronika a vykonávať funkciu prodekana fakulty. Požiadal o zrušenie skončenia pracovného pomeru a o pridelenie práce. Žalobca sa dňa 01.06.2011 dostavil na pracovisko.

27. Z výpovede svedka T. G. T. S. vyplýva, že pracuje u žalovaného vo funkcii F.. Žalobca pozná ako bývalého kolegu a aj ako jeho bývalého podriadeného. Bol poverený rektorom univerzity zabezpečiť opatrenia súvisiace s FM po zavedení krízového manažmentu. Potom, čo bola FM odňatá akreditácia a dekan FM dostal príkaz od rektora, aby zabezpečil v tejto súvislosti opatrenia na fakulte, najmä v personálnej a mzdovej oblasti. Dekan FM nerešpektoval príkaz rektora č. X/XXXX, nerobil žiadne opatrenia. Po zavedení krízového manažmentu prešli všetky oprávnenia na rektora univerzity, ktorý mal poverenie na zabezpečenie opatrení, ktoré súviseli s odňatím akreditácie a následným úbytkom študentov. Z tohto dôvodu všetkým vyučujúcim na FM padli výkony, týmto zamestnancom ponúkli miesta v iných súčastiach univerzity. Žalobca nebol prijateľný pre iné súčasti univerzity v rámci existujúcich akreditovaných programov, preto s ním musel byť skončený pracovný pomer, inak by zo strany žalobcu dochádzalo k neefektívnemu vynakladaniu mzdových prostriedkov. Výpoveď, ktorá bola daná žalobcovi, bola riadne vopred prerokovaná so zástupcami ZO OZ. Návrh na prerokovanie osobne predkladal a tohto prerokovania sa osobne zúčastnil. Na prerokovaní došlo k dialógu medzi členmi odborov a zamestnávateľom, čo je zrejme aj zo zápisnice. Po získaní rozhodnutia akreditačnej komisie, bol dekan fakulty povinný situáciu riešiť s účinnosťou od 01.09.2010 a v tomto smere korigovať počet zamestnancov fakulty, čo však neučinil. Bez výkonu práce im neoprávnene vyplácal mzdy, a to až do zavedenia krízového režimu, kedy všetky kompetencie prešli na rektora univerzity. Rektor zaviedol krízový manažment po tom, čo mu bolo dekanom fakulty oznámené, že fakulta bude mať deficit viac ako 50 000,- €. Na to musel rektor bezodkladne reagovať a situáciu riešiť, pretože dekan fakulty túto situáciu odmietal riešiť. Rektor univerzity sa dvakrát pokúsil zvolať senát FM na odvolanie dekana, čo však bolo zmarené tým, že sa senát nezišiel, preto mu nič iné nezostávalo, len zaviesť krízový manažment. Pri zavedení krízového manažmentu sa rektor univerzity riadil zákonom o vysokých školách a vnútorným predpisom fakulty, ktorým bol štatút platný a účinný v čase zavedenia krízového manažmentu univerzity. Po jeho zavedení boli na univerzite urobené viaceré kontroly. V žiadnom zo záverov týchto kontrol sa nevytýka, že by zo strany rektora so zavedením krízového manažmentu došlo k pochybeniu.

28. Z výpovede svedkyne G. S. M., F. zo dňa 14.03.2013 vyplýva, že je dvanásť rokov zamestnankyňou žalovaného a dva roky je poverená výkonom funkcie O.. Žalobcu pozná ako bývalého kolegu. V roku 2010 bola tajomníčkou Fakulty sociálno-ekonomických vzťahov TnUAD. Nepamätala si, že by niektorá z fakúlt predkladala správu o hospodárení. Toto považovala za prakticky nemožné, pretože výročná správa má svoje predpísané štandardy a obsah, ktorý sa mení a tento obsah určuje Ministerstvo školstva v zmysle zákona o vysokých školách. Výročná správa o hospodárení obsahuje predovšetkým všetky výnosy a náklady. Výročná správa o fakulte musí obsahovať všetky výnosy a všetky náklady. TnUAD je samostatnou účtovnou jednotkou a fakulty nie sú touto účtovnou jednotkou, preto pojem výročná správa fakulty z hľadiska ekonomického je irelevantný. Potvrdila, že fakulty predkladajú na schválenie na akademický senát rozpočet fakulty a tak isto predkladajú senátu plnenie rozpočtu. Táto povinnosť im vyplýva zo zákona. Fakulty predkladajú výročnú správu o činnosti fakulty, avšak nejedná sa o totožné pojmy. Univerzita hospodári s dotačnými a mimodotačnými

prostriedkami. Zásadný význam z hľadiska ich kontroly a použitia majú dotačné prostriedky pridelované z rozpočtu MŠ SR, pričom nakladanie s nimi určuje podrobne metodika MŠ SR. Následne akademický senát schvaľuje rozpočet TnUAD, ktorý musí korešpondovať s metodikou MŠ SR. Rozpočet TnUAD podlieha schváleniu správnej rady. Za komplexné čerpania prostriedkov rozpočtu zodpovedá rektor univerzity. Finančné problémy niektorej z fakúlt ovplyvňujú hospodárenie celej univerzity. V roku 2010 pôsobila ako tajomníčka Fakulty sociálno-ekonomických vzťahov. Má vedomosť o hospodárení FM za rok 2010, ktorá mala vykazovať stratu. Ohľadne finančného hospodárenia TnUAD spolupracovala s kontrolnou komisiou MŠ SR, ktorá vykonávala finančnú kontrolu hospodárenia, kontrolu v oblasti pracovno-právnych vzťahov TnUAD za rok 2010. Kontrola bola zameraná na kontrolu riešenia ukončenia pracovno-právnych vzťahov FM a v tejto oblasti kontrolná skupina nezistila pochybenie. Čo sa týka v oblasti finančných vzťahov, komisia nekontrolovala priamo fakultu, ale TnUAD. Kontrolná komisia zistila aj finančné nezrovnalosti, tieto sa však netýkali krízového manažmentu FM. V roku 2010 došlo k prečerpaniu finančných prostriedkov na mzdy zamestnancov na FM. Dekan fakulty situáciu dôsledne neriešil, a preto musel rektor z toho vyvodiť dôsledky.

29. Podľa článku 10 ods. 5 štatútu TnUAD v znení účinnom od 13.03.2009, rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment).

30. Podľa dodatku č. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 čl. 5 ods. 10 uvádza, že rektor predkladá správnej rade univerzity na schválenie návrh rozpočtu univerzity po jeho schválení akademickým senátom univerzity. Zodpovedá za dodržiavanie schváleného rozpočtu. V prípade závažného porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí má právo po prerokovaní v kolégiu rektora a v správnej rade univerzity zaviesť na danej súčasti mimoriadne opatrenia. Podmienky a spôsob ich uplatnenia upravuje vnútorný predpis (čl. 20 ods. 1 písm. n/).

Podľa dodatku č. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 čl. 10 ods. 12 uvádza, že rektor uzatvára, mení a ruší pracovno-právne vzťahy so zamestnancami univerzity, ktorí nie sú zaradení na fakultách, s výnimkou uvedenou v čl. 29 ods. 1 písm. d).

31. Podľa dodatku č. 1 štatútu TnUAD v znení účinnom od 26.01.2011 čl. 29 ods. 1 písm. d) uvádza, že uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávnych vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť podľa čl. 10 ods. 5 prechádzajú kompetencie v pracovnoprávnych vzťahoch v plnom rozsahu na rektora.

32. Podľa § 1 ods. 1 ZP, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

33. Podľa § 9 ods. 1 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, v pracovnoprávnych vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi.

34. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách účinného v čase výpovede z pracovného pomeru, pracovnoprávne vzťahy zamestnancov verejných vysokých škôl a štátnych vysokých škôl so zamestnávateľom upravuje osobitný predpis, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis 2) neustanovuje inak.

35. Podľa § 59 ods. 1 písm. b) ZP, pracovný pomer možno skončiť výpoveďou.

36. Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť. Ak zamestnávateľ dal

zamestnancovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b), nesmie počas troch mesiacov znovu utvoriť zrušené pracovné miesto a prijať po skončení pracovného pomeru na toto pracovné miesto iného zamestnanca.

37. Podľa § 62 ods. 1 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je rovnaká pre zamestnávateľa aj zamestnanca a je najmenej dva mesiace. Ak je daná výpoveď zamestnancovi, ktorý odpracoval u zamestnávateľa najmenej päť rokov, je výpovedná doba najmenej tri mesiace.

38. Podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP v znení účinnom do 31.08.2011, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

39. Podľa § 63 ods. 2 písm. a) ZP, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce.

40. Podľa § 74 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011, výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedenej lehote nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

41. Podľa § 77 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

42. Podľa § 79 ods. 1 ZP v znení účinnom do 31.08.2011, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

43. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP a náhrady mzdy, bola podaná nedôvodne, preto ju zamietol. V danej veci súd zistil, že pracovnoprávny vzťah účastníkov konania bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.06.1998 a v znení dohody o zmene pracovnej zmluvy bol dojednaný na dobu určitú, a to do 09.04.2013. Žalobca pracoval vo funkcii profesora v odbore Mechatronika a bol zaradený na FM. Pracovný pomer so žalobcom ukončil žalovaný v zastúpení rektorom výpoveďou zo dňa 07.02.2011, doručenou žalobcovi dňa 08.02.2011. Výpoveď bola žalobcovi daná podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP z dôvodu nadbytočnosti. Trojmesačná výpovedná doba (§ 62 ods. 1 veta druhá ZP) začala plynúť dňa 01.03.2011 a uplynula dňa 31.05.2011. Žalobca s danou výpoveďou nesúhlasil a listom zo dňa 01.06.2011 rektorovi oznámil, že trvá na ďalšom zamestnaní a prideľovaní práce. Dňa 01.06.2011 sa žalobca dostavil na pracovisko. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.07.2011 v lehote stanovenej v § 77 ZP, t.j. do dvoch mesiacov odo dňa 31.05.2011, kedy mal pracovný pomer žalobcu podľa výpovede danej žalobcom v zastúpení rektorom skončiť, uplatnil žalobca svoje právo na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde. Ďalej súd zistil, že pred tým, ako dal žalovaný v zastúpení rektorom žalobcovi výpoveď, z dôvodu deficitu hospodárenia FM v roku 2011 v sume 52 112,94 €, rozhodol rektor o zavedení mimoriadneho opatrenia - krízového manažmentu podľa čl. 10 ods. 5 Štatútu žalovaného účinného v čase jeho zavedenia, v zmysle ktorého mal rektor právo v prípade porušenia rozpočtových pravidiel niektorou zo súčastí

zaviesť mimoriadne opatrenie (krízový manažment). Dňa 19.01.2011 rektor rozhodnutím č. X/XX/XXXX, v dôsledku zrušenia študijného programu mechatronika a s tým súvisiacim poklesom počtu študentov na FM, ako aj z dôvodu zabezpečenia požadovanej kvality uskutočňovania a rozvoja študijného programu Manažérstvo kvality produkcie v študijnom odbore 5.2.57 kvalita produkcie v súlade s jeho schváleným personálnym zabezpečením, znížil stav zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce a zrušil sedemnást' funkčných miest na FM, medzi ktorými boli zrušené tri funkčné miesta profesora v odbore mechatronika na KMS (katedre mechatronických systémov). Žalobca dôvod neplatnosti výpovede videl predovšetkým v nedostatku právomoci rektora na podpísanie predmetnej výpovede. Ohľadne posúdenia oprávnenia rektora dať žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti, súd zastáva názor, že takéto oprávnenie rektora ukončiť pracovný pomer so zamestnancami žalovaného zaradenými na FM možno vyvodiť z čl. 29 ods. 1 písm. d) Štatútu žalovaného účinného 26.01.2011, podľa ktorého uzatváranie, zmeny a zrušovanie pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, ktorí sú pracovnoprávne zaradení na fakulte v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení na danú súčasť podľa čl. 10 ods. 5 prechádzajú kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch v plnom rozsahu na rektora. Z uvedeného je teda zrejme oprávnenie rektora žalovaného bol podľa čl. 29 ods. 1 písm. d) Štatútu žalovaného účinného od 26.01.2011 ukončiť pracovný pomer so zamestnancami pracovnoprávne zaradenými na FM, teda aj so žalobcom. Napriek tomu, že podľa pracovnej zmluvy mal žalobca dojednaný druh práce profesor v odbore meachtronika, namietal takéto svoje pracovné zaradenie. V spore tvrdil, že formálne bol zaradený na katedru mechatroniky, ale jeho pracovný výkon bol odovzdávaný v prospech študijného programu Manažérstvo kvality produkcie, pričom iné pracovné zaradenie ako mal žalobca dojednané v pracovnej zmluve, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, ani na jeho preukázanie žiadne dôkazy nenavrhol. Rovnako žalobca namietal aj zavedenie mimoriadnych opatrení a aj rozhodnutie rektora o organizačnej zmene. V danej veci súd zastáva názor, že v prípade zavedenia mimoriadnych opatrení a rozhodnutie rektora o organizačnej zmene sa nejedná o právne úkony, preto ich nemožno skúmať z hľadiska ich platnosti v zmysle zásad uvedených v Zákonníku práce, nemožno ani skúmať, či zmena organizačnej štruktúry bola dôvodná alebo nie. Žalovaný zastával v danej veci názor, že pri výpovedi danej žalobcovi bol riadne splnený hmotnoprávny predpoklad jej platnosti stanovený v § 74 ZP, a to, že táto bola riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov. S takýmto názorom žalovaného sa súd stotožnil, vychádzal z toho, že rektor rozhodol o organizačnej zmene dňa 19.01.2011 a žiadosť o prerokovanie výpovedí zástupcami zamestnancov podal dňa 21.01.2011, a to v čase, keď v dôsledku zavedenia mimoriadnych opatrení prešli kompetencie v pracovnoprávných vzťahoch z dekana FM na rektora žalovaného. Zo zápisnice z rokovania výboru ZO OZ pri TnUAD zo dňa 26.01.2011 je zrejme, že zasadala odborová organizácia zriadená u žalovaného, ktorej predmetom bolo prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien realizovaných na univerzite. Výbor uznesením zo dňa 26.01.2011 zobral na vedomie a schválil žiadosť o prerokovanie výpovedí zamestnancov v zmysle organizačných zmien realizovaných u žalovaného. Z prílohy k žiadosti žalovaného o prerokovanie organizačných zmien vyplýva, že organizačná zmena sa týka aj funkčného miesta žalobcu. Keďže Zákonník práce formu prerokovania neupravuje, je prípustné využiť akúkoľvek formu, ktorá nevzbudí pochybnosť o tom, že k prerokovaniu došlo. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zástupcovia zamestnancov mali počas rokovania konkrétnu vedomosť o dôvodoch skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Zástupcom zamestnancov bol dôvod výpovede žalobcu v čase rokovania o výpovediach konkrétnych zamestnancov dňa 26.01.2011 zrejmy. Skutočnosť, že výpoveď bola odborovou organizáciou prerokovaná, je zrejma aj zo zápisnice z rokovania výboru ZO OZ pri TnUAD zo dňa 26.01.2011, keď sa uvádza, že k prerokovaniu došlo a dokonca sa uskutočnilo spoločné rokovanie odborovej organizácie s vedením TnUAD. V danom prípade odborová organizácia po doručení žiadosti o prerokovanie výpovede žalobcu nemala žiadne ďalšie požiadavky voči žalovanému, nežiadala napr. žalovaného o doplnenie podkladov, ale zobrala na vedomie, rešpektovala a súhlasila s obsahom žiadosti rektora. Skutočnosť, že výpoveď, ktorá bola daná žalobcovi žalovaným, bola riadne vopred prerokovaná so zástupcami zamestnancov, potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok doc. G.. T. S., ktorý sa vyjadril, že návrh na prerokovanie výpovede osobne predkladal a tohto prerokovania sa osobne zúčastnil. Na prerokovaní došlo k dialógu medzi členmi odborov a zamestnávateľom, čo je zrejme aj zo zápisnice zo zasadnutia. Žalobca v konaní ďalej namietal neplatnosť výpovede aj z dôvodu, že žalovaný si nesplnil ponukovú povinnosť v zmysle § 63 ods. 2 ZP. Ani uvedené tvrdenie žalobcu nebolo v tomto spore preukázané, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že v čase, keď bola žalobcovi daná výpoveď, žalovaný disponoval voľnými pracovnými miestami, čo je zrejme z vyjadrení jednotlivých súčastí univerzity. Žalobca v spore predložil dôkazy o tom, že u žalovaného prebiehali viaceré výberové konania, avšak z oznamov o vyhlásení týchto výberových konaní je zrejme, až k nim došlo až po doručení výpovede žalobcovi, preto na vyhlásenie takýchto

výberových konaní nemožno pri posudzovaní splnenia ponukovej povinnosti žalovaného prihliadať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že žaloba ohľadne určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalovaného so žalobcom výpoveďou je nedôvodná, preto ju zamietol. Pri svojom rozhodnutí súd zbral do úvahy rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/347/2017-890 zo dňa 31.07.2018, ktoré sa týkalo skutkovo totožnej veci. Vzhľadom na uvedené je žaloba nedôvodná aj v časti náhrady mzdy, ktorá by žalobcovi mohla patriť len po splnení podmienok stanovených v § 79 ods. 1 ZP, a to v prípade neplatne skončeného pracovného pomeru, k čomu v danej veci nedošlo. Na základe uvedeného súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

44. Na výpoveď svedkyne G.. S. M., F.. súd neprihliadal, nakoľko túto považoval za nevierohodnú vzhľadom na jej pomer k žalovanému, keďže svedkyňa bola v čase jej výsluchu zamestnankyňou žalovaného a osobou poverenou výkonom funkcie O. a aj s ohľadom na skutočnosť, že z jej výpovede je zrejmé, že bola oboznámená o priebehu konania a aj o listinných dôkazoch, ktoré boli v konaní predložené z titulu jej funkcie kvestorky.

45. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

47. Podľa § 255 odsek 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 odsek 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. V prejednávanvej veci bol žalovaný v konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 odsek 1 CSP súd náhradu trov priznal v plnej výške 100 %, pričom presná výška týchto trov bude vyčíslená samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.